

[Per Stig Møller]

med forslaget, er dækket ind med de eksisterende love, som jeg henviste til, hvorfor vi ikke finder, at der er behov for at sætte flere paragraffer ind.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Lovforslaget må, som det allerede er nævnt, anses for at være et udslag af diskussionen om revselsret, hvor venstre flere gange tidligere har udtalt sig. Jeg vil vælge at forstå lovforslaget sådan, at man er imod børnevold, og det er der sådan set ikke noget særlig enestående ved; det er vi naturligvis alle sammen.

Vi har i mange år haft en lovgivning herom, en straffelovgivning, der som udgangspunkt er gældende, både når det gælder vold mod voksne og vold mod børn, men det har jo vist sig, at den ikke var tilstrækkelig, vi har stadig vold, og derfor forstår jeg ikke, at man tror, at en bestemmelse som denne uden sanktioner af nogen art skulle kunne hjælpe i højere grad.

Jeg forstår i øvrigt heller ikke bemærkningerne om, at man med en lov i hånden skulle kunne slå børnene. Der er jo netop ikke nogen lov om, at man må revse sine børn, og derfor er der på det punkt heller ikke nogen lov at ophæve.

Jeg kan ikke rigtig hitte ud af, hvad det egentlig er, man vil med denne lov. De talrige børnevoldssager viser jo, at det er uhyre vanskeligt at bevise noget. Børn er fantastisk loyale over for deres forældre, og statsmagtens indblanding kan kun være med til at gøre forholdet endnu dårligere. Jeg vil derfor godt spørge forslagsstillerne: vil man straffe i højere grad, end man gør i forvejen, eller er det nogle slagord, man vil have ind i loven?

Det er jo rigtig, som hr. Per Stig Møller sagde, at der allerede er en anmeldelsespligt. Jeg ved ikke, om forslagsstillerne har gjort sig nogle tanker om denne anmeldelsespligt, men jeg vil da godt have en forklaring på, hvorfor man ikke retter sig efter den. De talrige børnemishandlingssager viser jo med al tydelighed, at naboer, venner og bekendte er meget efterladende. De er meget foragede over børnevolden, men de skrider ikke selv ind. Så lad os dog starte dér! Der er regler nok, men folk retter sig ikke efter dem, og det gør de heller ikke, hvis vi får flere regler.

Hvis intentionen er – og det kunne nogle sætninger i lovforslaget godt få én til at tro – at statsmagten skal blande sig i opdragelsesformen, må vi i venstre stærkt tage afstand fra hele tanken, og vi vil generelt advare imod, at man indfører holdningsprægede slagord, som er uden sanktioner. Det svækker generelt respekten for lovgivningen.

I øvrigt er lovbestemmelsen så vidt formuleret, at den i bedste fald er meningsløs, og allerede af den grund må venstre afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, at man ikke med nogen lov i hånden kan gøre vold eller revselse acceptabel, og det er formelt set ganske rigtigt, men jeg vil godt gøre fru Birthe Rønn Hornbech opmærksom på, at der faktisk foreligger domme i sager, hvor der ikke er tale om revselse, men om vold, og hvor straffesættelen for denne vold over for børn er begrundet i revselsesretten.

Det udtrykker sig f.eks. i, at man begrundet, at en dom afsiges betinget, med følgende formulering:

»Efter alt det foreliggende, herunder at den udøvede vold er begået delvis med det formål at tjene som revselse ...« osv.

Det er blot et eksempel, og der findes flere domme, der viser, at vi står i den situation, at selv hvor der foreligger decideret vold mod børn, begrundet eksistensen af revselsesretten, at denne vold bedømmes mildere end anden form for vold, eventuelt vold mod andre mennesker.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil da også godt starte med at sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at nu behøver det jo ikke at være således, for fordi noget er gældende ret, er det skrevet ned i en lovbestemmelse; det tror jeg såmænd også at fru Birthe Rønn Hornbech ved.

Udviklingen er jo den, at bestemmelserne i Danske Lov om revselse af hustruen og børnene blev ophævet ved straffeloven af 1866; ikke desto mindre antog den kommission, som udarbejdede myndighedsloven i 1916-17, at bestemmelsen eksisterede, og man må nok mene, at retspraksis har vist, og at den almindelige opfattelse har været, at det falder